

Občina Kamnik

Osnovni podatki: število prebivalcev: 29979, število naselij: 102, velikost: 265 km²

Zgodovina: Podatki o prazgodovini mesta Kamnik so zelo nenatančni. Obdobje migracij, ko je rimskega imperija že bil pred svojim propadom, je zavito v popolno temo. V tej tematiki se je rodil Kamnik, katerega začetke lahko povezujemo le z nastankom legend. Srednjeveški Kamnik se je po stoletjih anonimnosti pojavi v vsej svoji veličini in živel pod okriljem Starega in Malega gradu. V srednjem veku je bilo mesto cvetoče obrtniško središče s kovnico denarja in dom številnih znanih dinastičnih rodbin. Kamnik se v pisnih virih prvič omenja v sredini 12. stoletja, v času, ko je bil center obširnih kranjskih posesti znane bavarske plemiške rodbine, grofov Andeških. Le-ti so svojo pomembnost izkazovali tudi s kovnico denarja, ki je na Malem gradu po letu 1220 kovala novce z napisom »Civitas Stein«. Meščani se v pisnih virih prvič omenjajo leta 1229, mesto pa je mestne pravice dobilo že prej.

(vir: <https://www.kamnik.si/objave/175>)

Kulture in naravne znamenitosti: kapela na Malem Gradu z zvonom sv. Roka, Preskarjeva bajta, Smoletov gradič, Lectarjeva hiša in svečarstvo Stele, spomenik Rudolfu Maistru, spomenik žrtvam 1. svetovne vojne, spomenik osvoboditve, cerkev sv. Ane v Tunjicah, rojstna hiša Rudolfa Maistra

Znamenite osebe: Rudolf Maister, Jurij Japelj, Marija Vera, Anton Medved, Fran Albreht, Anton Koželj, Ivan Vavpotič, Tone Cerar, Franc Pirc, Samo Vremšak, Fortunat Bergant, Miha Maleš, Jurij Starovašnik, Janez Boljka, Marko Pohlin, Josip Nikolaj Sadnikar.

Tunjice

Tunjice so naselje zahodno od Kamnika, obkroženo z lepoto Kamniško-Savinjskih Alp in porečjem Tunjščice. Vključujejo tudi razložene zaselke, kot so Vinski Vrh, Srednji Vrh in Zadnji Vrh. To območje je bogato z naravnimi in kulturnimi znamenitostmi, med katerimi so tudi Fosili v kamenini peščenega laporja iz miocenskega obdobja, Naravni Zdravilni gaj - izvir vode in centri naravnega sevanja, Cerkev sv. Ane na Bukovem griču. Krajevno ime je verjetno izpeljano iz starocerkvenoslovenske besede tun'e v pomenu zastonj, oziroma tun' v pomenu zastonjski, podarjen. Če je domneva pravilna, je ime prvotno pomenilo podarjeno zemljišče.

Pot k sosedu

3. etapa: Občina Kamnik

KS Tunjice

Kdaj:

sobota, 20. 4. 2024

rezervni termin 18. 5. 2024

Zbirna točka:

Lovski dom Križ

Prijava na startu:

Od 7.30 do 8.00

Prijavnina je 7€.

Šolajoča mladina brezplačno.

Ob prijavi vsak pohodnik dobi kupon za topel obrok.

Start pohoda:

ob 8.00

Prihod na cilj:

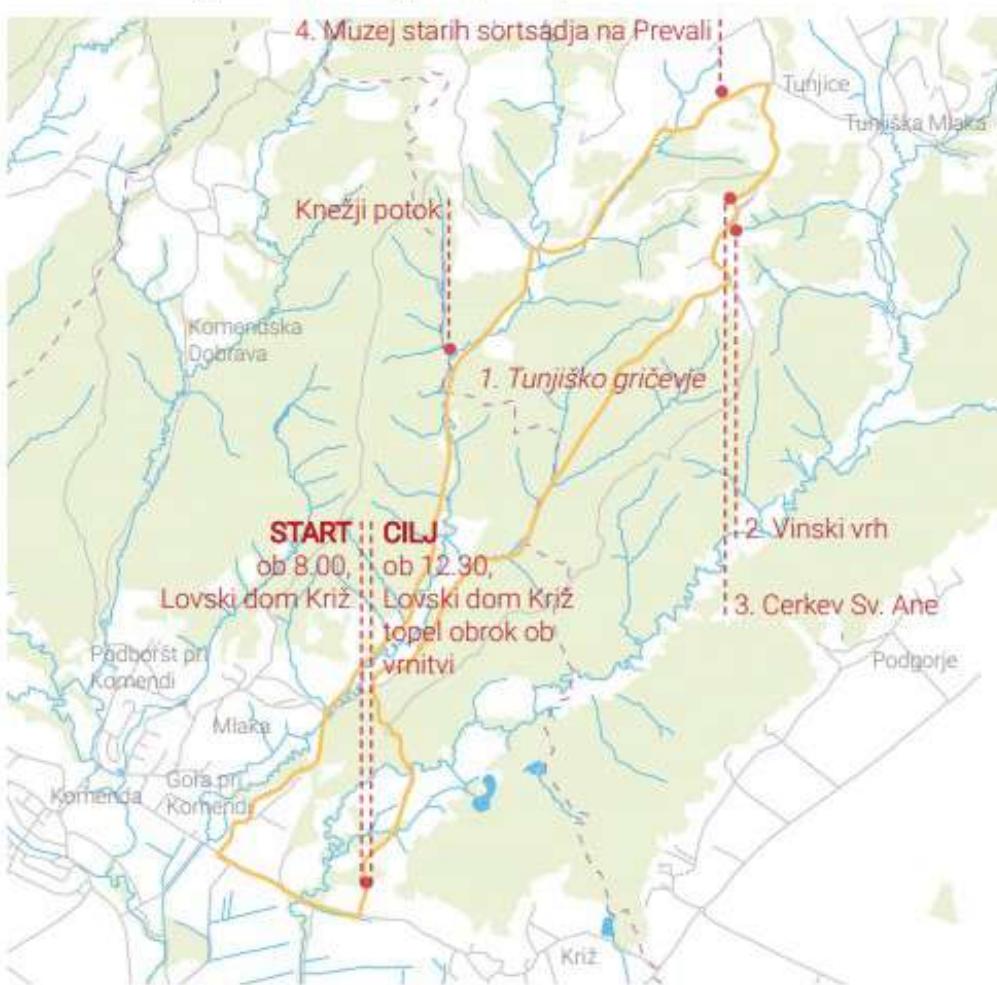
ob 12.30

Organizatorji pohoda:
Ustanova Petra Pavla Glavarja,
Sadjarško-vrtnarsko društvo Tunjice,
Krajevna skupnost Tunjice,
Občina Komenda

Informacije:

info@uppg.si ali 051 359 379 (številka je dosegljiva tudi v času pohoda).

Pot k sosedu | 3. etapa: Tunjice (11 km)

Krožna pot pohoda je primerna za vse letne čase, za vse starosti in je lažje zahtevnosti.

Večina poti je speljana po naravi – med travniki, polji, po gozdovih. Med pohodom upoštevajte svoje psihofizične sposobnosti, pravila varne hoje in cestno prometne predpise. Hodite na lastno odgovornost. Dolžni ste se pomikati po ustreznih prometnih površinah, ki so namenjene hoji peščev, če pa teh ni pa po desni strani vozišča v smeri gibanja. Ob zmanjšani vidljivosti morate imeti na vidnem mestu ustrezna odsevna telesa ali telovnike.

Z udeležbo na prireditvi soglašate, da se lahko fotografije ali videoposnetki, na katerih se pojavite, uporabijo pri poročanju v tiskanih ali elektronskih medijih o dejavnosti Ustanove Petra Pavla Glavarja.

Naše kontrolne točke na poti

START / CILJ: LOVSKI DOM KRIŽ

Lovski dom Križ se nahaja v Komendi in je primeren za ljubitelje narave in lovce. Ta idilična koča ponuja v osrčju narave ter je odlična izhodiščna točka za različne aktivnosti na prostem.

1. Tunjiško gričevje

Tunjiško gričevje je gričevje v okolici Tunjic v zahodni Sloveniji. Južna meja Tunjiškega gričevja sega od Kamnika na vzhodu do Komende na zahodu, kjer se gričevje stika z Ljubljansko kotlino. Gričevje se proti severu dviga proti Kamniško-Savinjskim Alpam. Skozenj teče potok Tunjiščica. Leta 1997 so v Tunjiškem hribovju v srednjemiocenskih plasteh laporja in meljevca odkrili fosilizirano koprolitno plast. Stara je približno 13 milijonov let, iz časa, ko je območje prekrivalo Panonsko morje. Plast je ohranila ostanke žuželk, rib, rastlin, polžev in celo meduz.

2. Vinski vrh

Vinski vrh je 475 metrov visok vrh, ki se nahaja 0,8 km južno od kraja Tunjice in 2 km severno od kraja Podgorje. Najbližja planinska koča je Mengška koča na Gobavici, ki se nahaja 7km južno. Bliže pa je Bivak na Kamniškem vrhu, ki se nahaja 6km severno. Severno od vrha se nahaja Logarska dolina.

3. Cerkev Sv. Ane

Cerkev sv. Ane je župnijska božjepotna cerkev, ki stoji na Vinskem vrhu nad Tunjicami. Zgrajena je v poznobaročnem slogu in služi kot župnijska cerkev Župnije Tunjice. Prvotna srednjeveška prednica današnje cerkve je bila gotska cerkev z enim zvonikom in obzidjem, ki je v času turških vpadov verjetno služila kot tabor. Leta 1762 je Peter Pavel Glavar dal postaviti novo poznobaročno cerkev, ki je bila posvečena Sveti Ani, zavetnici njegove mame. Leta 1929 je cerkev prizadel požar. Ob obnovi sta dobila zvonika in kupola bakreno prevleko. Med letoma 1962 in 1966 pa so cerkev zadnjič obnovili. Cerkev sv. Ane se je ponašala še z eno posebnostjo, to je bil tako imenovani »cerkveni sedežni red«, kakršnega niso poznali daleč naokoli in je veljal do konca druge svetovne vojne. Cerkev Sv. Ane bo predstavil Anže Slana.

4. Muzej starih sort sadja na Prevali

V nasadu oz. muzeju starih sort sadja je na 1,5 hektara velikem zemljišču posajenih 130 različnih sadik starih sadnih sort, bodisi češenj, jablan in hrušk. Sadovnjak je plod dolgoletnega prizadevanja članov Sadarsko-vrtnarskega društva Tunjice, hkrati pa tudi del dveh uspešnih projektov DynAlp-natura in »Sadni mozaik«, ki sta bila sofinancirana tudi z evropskimi sredstvi. Sadarsko-vrtnarsko društvo Tunjice bo predstavil Valentin Zabavnik, čebelarstvo pa ekološki čebelar Aleksander Mikuš.